

Βάδιζε ανήσυχα στη
κάμαρά του ένα
βράδυ του Ιούλη
πίνοντας κρασί
ήταν πολλοί εκείνοι
που
δεν τον γνώριζαν
μυστήριες μέρες
λίγες παράξενες
λέξεις
έβραζαν στο
κεφάλι του
και τώρα
κοιτούσε
κοιτούσε τα
άδεια χέρια του

θυμήθηκε
την ερημιά του Καρυωτάκη
τα δάκρυα του Ουράνη
τις οπτασίες του Λαπαθιώτη
τις στιγμές θανάτου της Γώγου
τις κραυγές ζώου του Χαλεπά

Βάδιζε ανήσυχα στη
κάμαρά του ένα
βράδυ του Ιούλη
πίνοντας κρασί
ήταν πολλοί εκείνοι
που
δεν τον γνώριζαν
μυστήριες μέρες
λίγες παράξενες
λέξεις
έβραζαν στο
κεφάλι του
και τώρα
κοιτούσε
κοιτούσε τα
άδεια χέρια του

θυμήθηκε
την ερημιά του Καρυωτάκη
τα δάκρυα του Ουράνη

τις οπτασίες του Λαπαθιώτη
τις στιγμές θανάτου της Γώγου
τις κραυγές ζώου του Χαλεπά

ήτανε περασμένα μεσάνυχτα
και ένας
άνδρας
κοιτούσε
κοιτούσε τα
άδεια χέρια του

||_/||

~~~ [σχολιασμός και γνώμες για την ποίηση του νίκου σφαμένου](#) ~~~
